

İRFAN ÇEVİK

BİR ADIM DAHA

*Tozlanmış/toz altında kalmış
Küllenmiş/kül altında kalmış
Benim yıkık dökük evrenim*

*Küçük bir demlik çay
Gece geç saatte
Düşleriyle satranç oynayanlar için*

ateş hattında harf müfrezeleri

1.

Başlıyor o bitmez tükenmez
Geceyle gündüz dansı
Alev topları gibi
Kesintisiz akan ırmaklar gibi
Yürüyor salına salına
Ustanın üstüne tescilli
Harf müfrezeleri

2.

Yalvarıp yakarmalı
Ustayla kalemin muhabbeti
Duyan da sanır ki
Argoya kaçan kelimeler
Bir duvarın yumruklanışı
Tek bir gece bile
İpe götürür insanı
Düşünülmeden geçilmişse

Gölcelin gülleri
Engizek dağı eğilip
Maraş'ın kulağına
O amansız
Soruyu fısıldadığında
Bunu da duymazsa insan
Yok etsin artık
Yaşamadığı kaderini

3.
Patlatılmamış çıbanlar
Sürekli göz önünde
Estetize edilmiş
Estetik derslerinde
Bir el hareketi
Dirençli bir duruş
Yeterdi de
Patlamış mısır gibi
Çıbanlar
Asanın değdiği yerde

4.
Küstahlık yıllarındayız
Savaş tüm cephelerde
Yılgı kendi kapanımız
Gündemsiz laf odaları
Hanelerin kahve içileni
Duygular dolduruştadır

Kılıçlar kınında lakin
Tüm ağızımız öpülecek
Türlü renkli
Harf müfrezeleri

5.
İlk açılış ilk sınav
Sürprizler kaçınılmaz olur
Her açılışta
Geceyle satranca oturulmuşsa

6.
Merhamet kapılarda mandal
Gölge ağaçlarda
İlk tanışma otel odalarıyla
Çocukluğun ıslak anılarında

7.
Zamanlar içinde bir zaman
Dilimler içinde bir dilim
Gözleri kapalı devre
Çalışan bir kamera
Geziniyor üstünde eşyanın
Yeter ki
Suya değsin elim

8.

Ben yürürüm önümde
Kudüs fotoğrafım belirir
En uzun gerçeklik bu
İçinde yaşadığım
Ben bu resimden kurtulamam
Kudüs efendimin ayaklarına
Payanda olan şehir
Umarım ki beni
Bunca darbimeseller ortasında
Pirifâni bilir

9.

Sanki geçen hiç geçmemiş
Gelen hiç gelmemiş
Sapkınlık bir kılıç gibi
Vurmuş boynumuzu

10.

Belli ki sükûnetsiz bir gece olacak yine
Kendi stilinden kopmuş
Gagasını kıran kuş misali
Yorulmuş kafasını vura vura taşlara
Biliyorum toparlanması zor
El pençe dursam
Saygı kimin adresi
Ahşap konaklarda
Yalnızlık da nasip işi

Övülmüş bir geceye
Bekçilik olsun diye

11.

Uzgun düşmanı kanser
Ruhunki uyuşukluk
Sürüklüyor insanı
Kıyısına zifiri karanlığın
Böyle şaşkın olmadı yâr
Görülmedi hiçbir zaman
Bu diyarda seni
Ele veren rüyalar

12.

Nasıl bir uyku bu
Savunmasız bırakmış
Yiğitler yurdunu
Kabuk bağlamış bir yarayı
Deşmek gibi
Ah bir tutabilsek
Kuyruğundan uyuşukluğun

13.

Bir ölçü gerekir miydi erdeme
Fallara bırakılmış hakikat aşkı
Ülkem benim ülkem diye
Bir coğrafya yıkılmış
Çetin bir soru gibi akan
Dicle ile Fırat üstüne

14.

Nasıl bir ölçüt
Zonklayan kafaların içinde
Cevapsız sorular birikmiş
Gazı alınmış
Pas geçilmiş
Bu akşam vakti
Miraslar reddedile reddedile
Mezbeleye dönmüş ülke

15.

Başka yönde işlemese kurgu
Şuradan da belli ki
Gücüyle güçlenmiş insanlık
Devrim hem cebir
Hem geometridir de
Bulunmadı henüz
Ölçecek bir alet
Dayanma gücünü insanın

16.

Güneşi buyur eden
Yana açılmış perdeler
O da ne önce rüzgâr
Giriyor evlere
Kalbi selamlarımla
Diyen bir ses yükseliyor
Bu kargaşa ortamında

17.

Dikkatin karekökü alınmış
  n  nde duran k  ğıt kalemle
Kolay deęil elbet
  lmiklemek vicdanı
Sessizlik düřlerine
Bir otel odasında hem de
Diyorsan ki bir řans daha
  nsanın varoluřuna
Öyleyse
Herkes kendini önüne katmalı
Bu   zg  ven bunalımında
Bir adım atmalı
Bir adım bir adım daha